

РЕШЕНИЕ

№ 12761

гр. София, 24.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34
състав, в публично заседание на 11.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **926** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) във вр. с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на В. П. А. от [населено място], чрез адв. Г. Г. със съдебен адрес: гр. С., [улица], № 75, ап. 2, срещу Решение №32-676856/15.12.2023г. на Директора на ТД Митница Б., с което са извършени корекции в данните на МД МРН 20BG001008027497R1/18.11.2020г. депозирана от жалбоподателя във връзка с митническа стойност на стока с описание в електронна декларация №6/8, в резултат на което е установено митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания, представляващо мито и ДДС върху процесната стока.

В жалбата се развиват доводи за незаконосъобразност на атакуваното решение, поради постановяването му в противоречие с материалния закон и с процесуалните норми. Твърди се в жалбата, че жалбоподателят е закупил употребяван катастрофирал пътнически автомобил, марка HONDA, с шаси № 5J6TF1H51AL800088 и в хода на административното производство е представил фактура №2879/29.09.2020г., с която е удостоверил продажната цена на автомобила от 1200 CAD, включваща и транспорт до България, както и документи, касаещи техническото състояние на автомобила (талон), като е представена и разписка 926265/29.09.2020 г. за платена сума от 1200 щ.д. по фактура №2879. Твърди се още, че в тежест на митническите органи да обосноват и докажат неприложимостта на чл. 74 § 2, буква г) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Оспорва се извода на органа, че в приложената

фактура не са посочени съществени реквизити и счита, че последното не може да служи като мотив, с който да бъде отхвърлен метода на договорната стойност по чл. 70, § 1 и § 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. Възражава се срещу метода по чл. 74, § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. за определяне на митническа стойност на автомобила и срещу размера на митническата стойност, определен по този метод, за което се излагат подробни съображения. Моли съда за отмяна на решението, като неправилно, незаконосъобразно и немотивирано.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Г., които поддържа жалбата на изложените в нея основания, претендира разноски по списък. Депозира писмени бележки в срок.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница Б. към Агенция „Митници“, не се явява, не се представлява. Юрк. С. редовно упълномощена оспорва жалбата и депозира писмените бележки. Моли за присъждане на юрисконсулско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателя.

АССГ, след като прецени събраните по делото доказателства, от фактическа страна намира следното:

С митническа декларация с 20BG001008027497R1/18.11.2020г. В.А. е декларирал на режим „допускане за свободно обръщение“ стока „лек автомобил употребяван марка: HONDA МОДЕЛ: ACCORD ТИП: CROSSTOUR, първа регистрация: 01/01/2010 цвят: BLACK, работен обем : 3500, номер на рама H1ACM: 5J6TF1H51AL800088. Продавач на стоката е „GLOBAL AUTO EXCHANGE“ LLC, 416 Commerce Way, Longwood, FL 32750, САЩ. Към митническата декларация за допускане за свободно обръщение са приложени: фактура (INVOICE) № 2879 от 29 септември 2020г. издадена от GLOBAL AUTO EXCHANGE LLC, 416 Commerce Way, Longwood, FL 32750, САЩ, талон на автомобила - PERMIT-VEHICLE PORTION L3524907, генерален коносамент - SEA WAYBILL - HLCUMTR200931293/08.10.2020г.

По повод получено писмо с рег. № 32-145597/18.04.2023 г. на ЦМУ от канадските митнически власти - „Canada Border Services Agency“ е предоставена информация за превози декларирани за износ в К. с местоназначение ЕС. Извършен е последващ контрол от страна на митническите органи относно достоверността на декларираната митническа стойност на моторни превозни средства, които са декларирани като „употребявани“, „катастрофирани“, и „с повреди“ в ТД Митница Б. При повторната проверка са възникнали съмнения относно декларираната митническа стойност на някои от тях, транспортирани от К., едно от които е внесен употребяван автомобил по митническа декларация с MRN 20BG001008027497R1/18.11.2020г. Митнически органи са констатирани, че е налице несъответствие по отношение на декларираната в МД цена на автомобила в размер на 1200.00 CAD, спрямо предоставената от канадските власти митническа цена в размер на 5200.00 CAD, посочена в колона AU и Total_Value/T. Value Currency от таблица BG_ExportDeclaration Quebec Inc.xlsx, sheet Export Declaration. Изпращач на стоката е AUTOINTEX INC., 121 BOUL.

MONTREAL-T., LACHINE, QUEBEC, CANADA.

С писмо рег.32-299573/21.09.2021г. длъжностни лица при ТД-Б. са изискали допълнителни документи В.А.,относими към покупката на автомобила,в подкрепа на декларираната митническа стойност на стоката, съгласно нормата на чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

В определения от митническите органи срок вносителят с писмо № 32-307179/29.09.2021г. е дал писмени обяснения,като твърди,че всички документи,относими към МД MRN 20BG001008027497R1/18.11.2020г. са представени по време на вноса.Вносителят е представил и приложил в отговора, копие от фактура (INVOICE) № 2879 от 29 септември 2020 г. и разписка № 926265 от 29 септември 2020г. заверени с подпис и „вярно с оригинала“.Постановено е решение 32-170345/26.02.2022г. на директора на ТД- митница Б.,същото е отменено по жалба на А. с решение от 05.07.2022г. на Директора на агенция"Митници" и преписката е върната на ТД-Б..

С писмо № 32-527552/23.08.2023г. жалбоподателят е уведомен, че митническата стойност на процесния автомобил ще следва да се определи на осн. чл. 74 § 3 Регламент (ЕС) № 952/2013 г. във връзка с налични данни в Съюза, констатирани в предоставената информация в рамките на административното сътрудничество таблици и данни и износ на декларация от канадските митнически власти.

От страна на митническите органи е изпратена покана до жалбоподателят за даване на обяснения относно нарушение във връзка с констатирано неправилно деклариране на митническа стойност на стока по митническа декларация с 20BG001008027497R1/18.11.2020г.С писмо № 32-527552/23.08.2023 г. вносителя е уведомен по смисъла на чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, че ще се пристъпи към издаване на решение,като му е дадена възможност да изрази становище.Писмото е получено на 25.08.2023 г., видно от известие за доставяне/л.36/.

Впоследствие е издадено оспореното Решение №32-676856/15.12.2023г. на Директор на ТД Митница Б., с което на осн. основание чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, във връзка с чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 144, пар. 2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. чл. 77, пар.1, вр. чл. 85, пар. 1, вр. чл. 101, пар. 1 , вр. чл. 102 от Регламент (ЕС) №952/2013, вр. с чл.54, ал.1 и чл.56 от ЗДДС, чл.59 от АПК. Определени са дължими суми за досъбиране МИТО - 1544,06лв.; ДДС -3396,95лв. или общо: 4941,01 лв. На основание чл. 77, §2 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за дата на възникване на митническото задължение е определена 18.11.2020 г.

Решението е връчено на 03.01.2024г., а жалбата срещу него е подадена,чрез ТД–Митница –Б. до Административен съд София-град на 16.01.2024г.

В съдебното производство е представена и приобщена към доказателствения материал административната преписка. Представени и приобщени са и допълнителни писмени доказателства от страна на жалбоподателя и ответника по делото.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок. Разгледана по същество е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

При издаване на оспореното решение са спазени общите изисквания за писмена форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържат имената и длъжността на издателя, адресата на разпоредените правни последици, фактически и правни основания за издаване и ясно формирани волеизявления на органа.

Спазени са правилата за предварително уведомяване съгласно императивната разпоредба на чл. 22, § 6, първа алинея от Регламент (ЕС) № 952/2013 за мотивите, на които ще се основава решението и е предоставена възможност да се изрази становище в 30 дневен срок.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са „основателни съмнения“ по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Н. Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система,

която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/.

В Глава 3 от Митническия Кодекс, именувана Стойност на стоките за митнически цели, в разпоредбата на чл. 70 е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местозначение митническата територия на Съюза. В решение по дело C-306/04, т. 20, СЕС подчертава, че митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внесената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност. Правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности (в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. D., C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09).

По арг. от § 2 на чл. 70 действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения.

В чл. 74 от Кодекса са предвидени вторични методи за определяне на митническата стойност, като те са в отношение на субсидиарност, както по отношение на метода, посочен в чл. 70 от Кодекса, така и по между си /така например решение по дело C-1/18 на СЕС, т. 24/. Остойностяването на внасяните стоки се извършва при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2 букви а) до г). За да се премине към тези субсидиарни методи, следва да са налице основателни съмнения досежно декларираната в декларацията на въвеждащия стоката на територията на общността стойност. Тези съмнения следва да бъдат доведени до знанието на вносителя на стоки и едва ако не бъдат разсеяни, е налице възможност за определяне на митническата стойност по субсидиарно предвидените методи. Терминът основателни съмнения няма хармонизирана дефиниция в Кодекса или в Регламента за изпълнение, при което следва проявлението му да се установява във всеки отделен случай съобразно конкретно установени факти и обстоятелства. В тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което да обоснове извършеното увеличаване на стойността на процесната стока.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му.

Тъй като митническата стойност не е могла да бъде определена по реда на чл. 74 от Регламент (ЕС) № 952/2013 при последователно прилагане на методите в чл. 74, § 2, букви от „а” до „г”, поради липса на каквато и да било информация за действителното техническо състояние на дефектирания автомобил, митническият орган е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

На първо място следва да бъде посочено, че по делото не са представени каквито и да е било доказателства за извършването на справки във връзка с отхвърлянето на вторичните методи по чл. 74 § 2 от Регламент ЕС № 52/2013 г. От страна на митническите органи не е търсена информация за автомобили, допуснати за свободно обръщение на територията на България и на Съюза, както изисква разпоредбата на чл. 74, § 2, букви а и б от Регламент (ЕС) № 952/2013. По делото не е представен и протокол за извършени действия по чл. 50 от ДОПК, приложим по силата на чл. 84ж от ЗМ, за да се установят извършените действия по събирането на информация от митническите органи, респ. да е налице доказателство за извършените от тях действия и установените факти и обстоятелства. Основният мотив за отхвърляне на метода по чл. 74, § 2, букви в) от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. е липсата на база данни, като дори не е посочено къде и по какъв начин е търсена съответната информация, както и коя база данни е изследвана, за да се докаже по съответния ред нейната действителна липса.

Митническите органи са посочили, че при проверката са констатирани различни покупни цени за процесния автомобил в приложения към митническата декларация документ за продажба и 5200 канадски долара съгласно данни от получените с писмо от рег. № № 32-145597/18.04.2023 г. на ЦМУ от канадските митнически власти - „Canada Border Services Agency“ и директно е пристъпил към определяне на стойността по чл. 74, пар. 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл.144, пар.2 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447.

Административният орган без да оспорва автентичността на представената фактура от купувача, респ. на инкорпорирания в нея договор за покупко-продажба на автомобила между дружество GLOBAL AUTO EXCHANGE LLC, 416 Commerce Way, Longwood, FL 32750, САЩ, като продавач и В.А., като купувач, включително уговорената между страните продажна цена на автомобила, е приел, че е възникнало основание за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Същевременно обаче с оспорения акт са включени в митническата стойност транспортните разходи, посочени в

приложения към митническата декларация документ за покупка на автомобила, което води да извод, че митническите органи признават този документ като такъв, който удостоверява разходите за транспорт на автомобила, не го признават в частта, която удостоверяват цената му. От страна на административния орган не е посочена причина за незачитане на данните за платената сума по нея, при условие, че не е отречена автентичността ѝ. В този смисъл и доколкото документа за покупка на процесния автомобил от жалбоподателя не е оспорен, неправилно административният орган е приел, че отразената в този документ цена не е действително платената.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващият е предоставил всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказал е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката и не се споделят твърденията в обратната посока, изложени в оспорения акт.

Според чл. 74, параграф 3, когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: а) Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; б) член VII от Общото споразумение за митата и търговията; в) настоящата глава.

В случая митническият орган се е позовал единствено на предоставената информация от канадските митнически власти. Съдът обаче счита, че след като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена. Извършената проверка по реда на международното сътрудничество, според настоящият съдебен състав не е установила по безспорен начин продажната цена от 5200 CAD, тъй като в нея са налице противоречия с останалите събрани по делото доказателства.

Полученият отговор от канадските митнически власти и по-конкретно в частта му на предоставената електронна информация за декларираната от износителя продажна цена не представлява официален свидетелстващ документ, обвързващ съда. Официален документ е само придружителното писмо от канадските митнически власти, което не съдържа никаква релевантна за делото информация, поради което не може да се приеме, че митническата стойност е определена въз основа на безспорни налични данни на митническата територия на Съюза, като са използвани разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на митническото

законодателство. Писмото не съдържа удостоверително изявление от Канадските митнически власти за цената, на която автомобилът е бил продаден на В. А., подкрепено със съответните доказателства за действителното ѝ плащане, а също и удостоверително изявление, че представеният документ при вноса на автомобила –фактура № 2879 от 29 септември 2020 г. издадена от GLOBAL AUTO EXCHANGE LLC, 416 Commerce Way, Longwood, FL 32750, САЩ не е автентичен или валиден. По административната преписка не е наличен нито един документ в подкрепа на валидността и истинността на данните от износния документ. От оспореното решение не става ясно и защо Директора на ТД Митница Б. е възприел, че именно заявената пред Канадските власти от износителя информация отговаря на действителността, при положение че не се оспорва автентичността на представената от жалбоподателя фактура. Следва да се направи заключение, че в случая липсва официален документ, в който изрично да е посочено, че представената фактура при вноса на автомобила е неистинска или с невярно съдържание. Липсват също така данни, че в резултат на извършено разследване или проверка по линия на международното сътрудничество, по установената форма и ред от Канадските митнически власти са проверени и потвърдени като истински документи, свързани с продажбата на автомобила, издадени от техния продавач, а също така и размера на действителната сума, която е получена от продавача във връзка с тази продажба. След като митническите органи са имали съмнения, относно декларираната митническа стойност, същите е следвало да положат усилия да установяват каква е действителната продажна цена на автомобила, включително и чрез събиране на информация от трети лица, съответно да докажат, че отразената във фактурата стойност не е реално платената или подлежаща на плащане цена.

В случая, предвид преценката на органа за наличието на основателно съмнение дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума и доколкото не може еднопосочно и безпротиворечиво да се установи каква е действителната договорна стойност на стоката, е било налице основание за пристъпване към прилагане на методите по чл. 74, § 2, респективно по чл. 74, § 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за определяне на митническата стойност, при изследване на всички значими обстоятелства. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на внесените МПС, органът е допуснал нарушение на материалния закон.

Гореизложеното сочи на необоснованост на съмненията в достоверността на декларираната митническа стойност, в нарушение на чл. 140 от Регламент за изпълнение /ЕС/ № 2015/2447. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава. На това принципно положение е основана и

процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане с уточнението, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения, и да е съобразена с възможностите му - аргумент от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06, EU: C: 2008: 128, т. 52. Като не е спазил разписаното в регламента императивно правило за определяне на митническата стойност на вношения автомобил, органът е допуснал нарушение на материалния закон. Относно процедурата по определяне на по-високата стойност, следва да се съобрази, че във всички случаи при прилагането на методите за определяне на митническа стойност, митническите органи имат задължение да положат необходимата грижа за да установят справедливата стойност на внасяните стоки, а не произволно определена или фиктивна такава.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

При този изход на спора, на основание 143 от АПК, ще следва ответника да заплати на жалбоподателя сторените по делото разноски, които съобразно представения списък са в размер на 10 лв. държавна такса и 840 лв. адвокатско възнаграждение и 128 лв. за превод на документи. По делото от страна на процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, което съдът намира за неоснователно т.к. заплатено адвокатско възнаграждение малко над минимално предвиденият за делата с материален интерес съобразно ал. 2 т.2 на чл. 7 от Наредба № 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен съд София - град, I отделение, 34 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на В. П. А. от [населено място] Решение №32-676856/15.12.2023г. на Директора на ТД Митница Б., с което са извършени корекции в данните на МД МРН 20BG001008027497R1/18.11.2020г. в резултат на което е установено митническо задължение за доплащане на публични държавни вземания, представляващо мито и ДДС върху процесната стока общо в размер на 4941,01 лв.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на В. П. А. ЕГН [ЕГН], с адрес в [населено място] п.к. 1463, [улица], № 25, вх. Б, ап.36.направените по делото разноски в размер на 978.00 лв. /деветстотин седемдесет и осем лева/.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на

Република България.

съдия: